

Megafon med oklar röst

Publicerad 2013-06-04 00:30

Foto: Magnus Hallgren Stenkastare som slänger blommor. Trovärdigt?

Megafonen har stigit fram och gett röst åt Husbys unga. Men vad säger den egentligen?

Nästan över en natt nådde Megafonen världen. När rörelsen i Husby omnämndes i de stora internationella medierna skedde det i ungefär samma ordalag som i majoriteten av de svenska: som en gräsrotsrörelse som kämpar för de boendes rättigheter.

Men frågan kvarstår om vilka Megafonen verkligen representerar. Oviljan att ta avstånd från våldet, men samtidigt säga att man inte har någonting med det att göra, skulle kunna tolkas som att Megafonen inte riktigt representerade någon av de två parterna som striden egentligen stod emellan: varken kravallisterna eller de Husbybor som rasande tvingades åse vandaliseringen.

Rörelsen i Husby bildades 2009 med stöd av Hyresgästföreningen och Svenska Bostäder. Det uttalade syftet var att bygga upp en nättidning som kunde göra de ungas röster hörda. Året efter ville Megafonen utveckla tidningen, och det kommunala bostadsbolaget slantade då upp 300 000 kronor. Ytterligare 150 000 kronor har betalats och det finns också ett beslut om att betala 35 000 till. Men det beloppet har, enligt bostadsbolaget, inte tickat ut ännu.

Det är uppenbart att Svenska Bostäder är besvärat över samarbetet. När jag ringer och frågar är beskedet först att något samarbete inte finns. Samma svar får jag från Hyresgästföreningen, som enligt Svenska Bostäder numera upplåter en lokal åt Megafonen eftersom Svenska Bostäder inte gör det längre. Hyresgästföreningen säger heller ingenting om hur fyra megafonare i slutet av mars i samband med ett årsmöte lyckades "ta makt", som Megafonen skriver på Twitter, och bli invalda i Hyresgästföreningens styrelse.

Att det skurit sig mellan bostadsbolaget och megafonerna framgår av en artikel från förra året i Hem & Hyra (16/8–12). Svenska Bostäder hade då sedan start tillhandahållit en hyresfri lokal åt Megafonen. I samband med en flytt svarade Megafonen med en ockupation.

Svenska Bostäders dåvarande presstalesman Jonas Schneider säger till tidningen att verksamheten utvecklats till något annat. Han fortsätter: "Vi känner oss väldigt svikna, de vill inte vara med i referensgruppen, inte delta i Husbyfestivalen, de har ockuperat en lokal illegalt. De har valt att stå utanför. Nu kräver de nya och ytterligare lokaler för sin verksamhet och anser att de inte ska betala hyra som alla andra."

Rami al-Khamisi, talesman för Megafonen, menade att Svenska Bostäder borde vara tacksamt för organisationen. Då, i intervjun i augusti, påminner han om att det för 3–4 år sedan var kravaller i Husby.

Hur ska man tolka det? Som ett krasst konstaterande? Eller som ett hot? Är Megafonen en demokratisk rörelse eller en organisation som erbjuder lugn och vapenvila i utbyte mot pengar – ungefär som beskyddarverksamhet?

Om man går igenom Megafonens Twitterflöde under några månader ser man en rörelse med många strängar på sin lyra. I grunden finns en superpolitisk rörelse som engagerar sig stort och brett i en rad lokalpolitiska frågor. Det ordnas namninsamlingar och demonstrationer. Aktionen "Alby är inte till salu" har renderat massvis av inlägg, samt medial uppmärksamhet.

På Rinkeby-Kistas stadsdelsnämnd får jag också flera träffar på Megafonen. Bland annat har Rami al-Khamisi lämnat in ett medborgarförslag om att anlägga konstgräs på en fotbollsplan. Förslaget gillas av förvaltningen.

Megafonen ordnar läsläsning, möten och seminarier. I ett av alla de tusentals tweets jag ögnat igenom är det någon som jämför Megafonens aktiviteter med hur arbetarrörelsen på bred front byggde upp Sverige. Och kanske kunde det ligga något litet, litet frö av sanning i detta. Om det inte vore för allt det där andra. Det som arbetarrörelsen inte gjorde.

Som det revolutionsromantiska språkbruket i både bild och text. Svarta knutna nävar och formuleringar som "En enad förort kan aldrig besegras". Som om det pågick ett krig. "Tala är silver, kriga är guld", skriver någon i en tweet som retweetas av Megafonen.

Den utomparlamentariska gruppen plankan.nu föräras under fliken "Kärlek" på Megafonens hemsida ett särskilt tack. Periodvis handlar tweetarna följaktligen mycket om var SL:s kontrollanter har setts.

Under Reva-dagarna skriver Megafonen: "DET ÄR POLISER ÖVER HELA HUSBY! Nu jagar vi dem." Strax därefter: "ALLA som ser detta och är i närheten kom till Husby lca NUNUNU Megafonen är på väg." Sedan följer ett par lägesrapporter om hur många poliser som setts var: "Nu har de 10 poliserna spridit sig över hela området och 2 st kvar vid spärrarna."

Civilkurage eller något slags anarkistiskt medborgargarde. Säg det.

Fotnot: Jag har mejlat Megafonen för en vecka sedan och sökt kontakt. Och jag har ringt och sms:at Rami al-Khamisi. Ingen har svarat.

Hanne Kjoller
hanne.kjoller@dn.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.